

ההתקשרות האמיתית

פנימי • יוצא לאור מזמן לזמן להבערת אור וחום ההתקשרות לנשיא דורנו משיח צדקנו שליט"א
גליון מס' 5 ימי הפורים ה'תשפ"ב, שנת השמיטה - שבת לה'

**מבצע פורים
בקצווי תבל**

פלא ידח / 12

**עמלק שחוזר
מאמר בע"פ!?**

א חסידישע פארברענגען / 3

**עמלק בדור השביעי
ו'אנשי משה'**

ראון חגיגי / 5

**חוגגים פורים
של ימינו**

מכתב של הרבי / 10

**הרבי מרומם אותנו
לשמחה של גאולה**

מסה מאלפית / 8

**הכנות שיא בהתרגשות
עצומה: ליום הברז
י"א ניסן 120 שנה**

"באם מהשייכים אלי הוא בשמחה - פועל זה גם בי"

מה הקשר בין שמחה להתקשרות לנשיא הדור?

כמה פעמים ביקשתי ועוררתי שבכלל - ובפרט בזמן הזה - צריך להיות בשמחה וכו' - מוכן שבאם מהשייכים אלי הוא בשמחה - פועל זה גם בי (ומכלל הן אתה שומע וכו') וכל השייך יותר ובפרט על ידי מעשה בפועל ויום יומית הרי הנ"ל הוא ביתר שאת וכו'. ולפתע נתבררתי שהוא אינו בשמחה (כ"כ?).

(מתוך מענה. תשורה שמעיה העכט "א אדר תשפ"א ע' 22)

השמחה - פורצת את גדרי הגלות

בין כל העצות לתקן את הענין של "החושך יכסה ארץ וערפל לאומים" בעולם, אזי למרבית הפלא, ניסו כל מיני דרכים, ואת דרך השמחה לפרוץ על ידה את גדר הגלות - עשו זאת לא יותר מאשר יחידים, או שעשו זאת מזמן לזמן וכו'. אבל צריך הרי להרעיש את העולם ("אויפשטורעמען די וועלט") ולהוציא את העולם מגלותו, שזה קשור בזה שיהודי מוציא את עצמו מגלותו הפנימית - שהעצה לזה היא על ידי שיהי' בשמחה, ששמחה פורצת את כל הגדרים גם גדרי הגלות.

(משיחת כ"ף מר חשון ה'תשמ"א - בלתי מוגה)

ריקוד לקבלת פני משיח

שמחים ורוקדים לקבל פני משיח צדקנו! ופשוט, שאין להתבייש ח"ו לרקוד בגלוי, "לעיני כל ישראל", ועד

לריקוד ברחוב לעיני כל באי עולם, לקבלת פני משיח צדקנו.

וכשמישהו שואל אותו מה פתאום אתה רוקד כל כך, לשמחה זו מה עושה? הוא עונה (או שאילו העומדים מסביבו ויודעים על כך עונים): מה זה אומרת? וכי אינך יודע מה שנכתב כבר בעיתונים שמשח כבר הגיע, ותיכף ומיד מגיע לכאן ולוקח את כולנו בתוך כלל ישראל לנסיעה עם ענני שמיא לארצנו הקדושה ולבית המקדש השלישי.

(ש"פ האיזני ה'תשנ"ב, בלתי מוגה)

שמחה בטוהרה

הדבר שעדיין לא עשו בשביל להביא את המשיח הוא - עבודת השמחה הרצויה בשביל להביא את המשיח... הדרך להביא את המשיח היא - לכאורה, ולא רק לכאורה, אלא כן הוא מסקנת העניין - על-ידי הוספה בשמחה, שמחה בטוהרה, שמחה שתיכף ומיד תביא את משיח צדקנו

(התוועדות תשמ"ח כרך ד, עמ' 264)

בימים ההם, בזמן הזה - מה התחדש בדורנו זה?

הלימוד וההוראה... בנוגע לדורנו ותקופתנו, בעמדתנו מיד לפני הגאולה האמיתית והשלימה:

מבלי הבט על התוקף של... מרדכי בזמנו ושל צדיקים ויהודים

בכל הדורות - היו בכל הדורות הגבלות מבחון, מצד אומות העולם וגזירותיהם על ישראל ר"ל היל"ת, שלא תמיד איפשרו לבני ישראל להתנהג עם כל התוקף והבעה ב'תיות.

מה שאין כן בדורנו זה ובזמננו זה, רואים בפועל שלא קיימים הבלבולים שבעבר, ואומות העולם מאפשרים לבני ישראל להתנהג כרצונם, ולכן אין הדבר תלוי אלא ברצונם של בני ישראל, שיהי' "ויאחזו בה ויפרו וירבו מאד", כפי שמתקיים בפועל בכמה וכמה מקומות, עם כל התוקף וה"ברייטקייט" (רחבות),

ואדרבה: לא זו בלבד שבני ישראל חופשיים להתנהג כרצונם, אלא יתירה מזו - הממשלות של אומות העולם מסייעות בזה!

. . ועד - כפי שדברו ועוררו כמה פעמים לאחרונה - שעל פי הודעת כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, כבר סיימו את כל ההכנות לגאולה, וכעת צריכים רק להמשיך את הגאולה בפועל בגשמיות וחומריות העולם (חומריות שנעשית לגשמיות), בגלוי לעיני בשר.

. . היום צריך רק לפתוח את העיניים, ולראות איך שכל העולם תובע שכאור"א מישראל יהי' כבר בהמעמד ומצב דגאולה האמיתית והשלימה.

(משיחת יוש תשנ"ב, טעף י"ב)

לע"נ המשייע השליח הרב **זושא** בן הרה"ח ר' שלום **כוזנר** ע"ה יו"ר ועדת החינוך החב"די וחבר ועדה הרוחנית של התאחדות החסידים לכבוד יום ההולדת ה' אדר ב' לע"נ השליחה נעכא רבקה ע"ה אליאס

חשבת פעם על עמלק שהחוזר מאמר זכור בע"פ!?

מה עמלק רוצה מאתנו?

עמלק בא לכל אחד ואחת מאתנו. מבואר שעמלק הגיע לעם ישראל בפעם הראשונה כאשר היו בני ישראל ב"רפידים", ומסבירים חז"ל "שרפו ידיהם מדברי תורה".

לגבינו אנו: כל זמן שעסוקים בתורה - תורתו של הרבי מלך המשיח שליט"א, ובמיוחד ב"דבר מלכות" משיחות תנש"א-תשנ"ב - אזי אין מה לחשוש מאותו "עמלק", שכן תורתו של הרבי ממלאת את כל מציאותו של היהודי, חודרת בו ומורה לו את הדרך האחת והיחידה - קדימה למתן-תורה, לקבל פני משיח צדקנו בפועל ממש, מבלי להתחשב בשום דבר ובשום ענין, יהיה מי שיהיה ומה שיהיה.

רק "כשרפו ידיהם מדברי תורה", כאשר מנסים להרפות קצת את הידיים, אז עלול לבוא עמלק, חס ושלום נומדוע לרפות ידיים דווקא? כי גם אם הראש ימשיך ללמוד ולהבין ולהתעמק ולהתפלפל, אלא שהדברים נאמרים רק ב"ראש", ברמת העליונה הנעלית והנפלאה של לימוד ופולפול, ולא מורידים אותם לרמה המגושמת והנמוכה של הגוף, של ה"ידיים" והלב, הדברים לא "יורדים" לחיים הרגילים שיהיו מלאים וחדורים לגמרי ב"לחיות עם משיח", שזה יהיה כל הנושא סביבו מסתובבים כל החיים.

עמלק גם הוא "יודע את ריבונו" - הוא לומד נגלה וחסידות, הוא אפילו מתבונן ומתעמק באלוקות ומתפלל באריכות. הוא טוען גם לשייכות ל"דור

השביעי" ועוסק בלהט ב"מאמרים ולקוטי שיחות של נשיא דורנו", אלא שהוא בא להפריד בין התיאוריה ובין המעשה. בין התורה לבין הלב וה"ידיים". הוא טוען שלא כל מה שטוב ואמיתי ברמה התיאורטית, טוב ואמיתי ברמה המעשית, בעולם-הזה הגשמי.

"עמלק" הוא לשון "ומלק את ראשו" - הוא מנסה "למלוך" את הראש מן הגוף. לחלק ולהפריד בין האמונה הפנימית של יהודי ושל חסיד ובין הנהגתו בפועל בחייו הרגילים, ובמיוחד כשהוא יוצא החוצה ובא במגע עם הזולת.

**ואתו "עמלק" יודע
למי להיטפל. הוא יודע
שישנם אלו הנמצאים
"בתוך הענין" - מלאים,
חדורים ואכופים ב"עניי
הכבוד" ואצלם אי-אפשר
יהיה לפעול מאומה, גם
עם כל ה"הוכחות" של מי
ש"יודע את ריבונו".**

הוא מגייס לעזרתו את כל המילים הקדושות והאמיתיות שלמד, החל מ"כלים דתיקון" ו"אופן המתקבל", ועד ל"אהבת ישראל" ו"אחדותם של חסידים", ו"בכוח התורה" שלו רוצה הוא, רחמנא-ליצלן, להטיל ספקות ("עמלק" בגימטריא "ספק") ולקרר ("אשר קרן בדרך") את היהודי, שלא יתקדם ללא חת בדרך הסלולה והכבושה, האחת והיחידה, המובילה

למתן-תורה, לקבלת פני משיח צדקנו בפועל ממש.

ואתו "עמלק" יודע למי להיטפל. הוא יודע שישנם אלו הנמצאים "בתוך הענין" - מלאים, חדורים ואפופים ב"עניי הכבוד" (של "כבוד מלכותך" - ה"דבר מלכות") ואצלם אי-אפשר יהיה לפעול מאומה, גם עם כל ה"הוכחות" של מי ש"יודע את ריבונו".

אבל ישנם כאלו שנפלטו מן הענין - "הנחשלים אחריו", והגיעו גם למצב של "ואתה עיניי ויגע" - עייפים מהגלות, עייפים מהפעולות להביא את משיח, שהרי כבר עברו כך וכך שנים מבשורת הגאולה ועדיין נדמה שרואים את ההיפך, ועד כדי מצב של "ולא ירא אלוקים".

לאילו הנמצאים במצב זה פונה עמלק עם כל עוצמתו, כולל העוצמה התורנית ואפילו החסידותית ובעטיפה של התקשרות לזהות באילנא דחיי, ומנסה לחבל באמונתם הלוהטת ובידיעתם הברורה כי אכן צועדים אנו ממש לקראת התגלות מלכנו משיחנו שליט"א בגאולה האמיתית והשלימה.

רק אנשי משה יכולים לנצח

על הפסוק "כי יד על כס י-ה", אומר רש"י: "נשבע הקב"ה שאין שמו שלם ואין כסאו שלם עד שימחה זרעו של עמלק". עמלק מנסה להפריד ו"למלוך" בין ה"י-ה" - המוחין, חכמה ובינה, לבין ה"ו-ה" - הרומז לידיים; הוא רוצה להשאיר הכל ב"תיאוריה" ולא "להוריד" אותו למעשה בפועל.

גם כסא המלכות של הקב"ה ושל מלך המשיח אינו שלם עד שימחה זרעו של עמלק, שכן עמלק רוצה לכסות ("כס") על כסא המלוכה של מלך המשיח, ולהשאיר אותו רק "רב" ולא "מלך".

במלחמות קודמות נצטוונו לא להילחם חזיתית. נאמר לנו "ה' ילחם לכם ואתם תחרישון". ידענו שכוחנו הוא לא במלחמות אלא בקיום ציווי ה' ומשה רבינו והליכה קדימה בהיצמדות להוראותיו הברורות. לא התחשבנו בכל הכתות מסביב שדרשו תגובה טבעית למצב בשטח, ידענו שתפקידנו הוא להפיץ אור וחום מסביב, ואם יש צורך במלחמות – יילחם האלוקים עבורנו. הלכנו בתמימות אחרי משה רבינו ולא התחשבנו כלל אם זה מוצא חן בעיני מישהו או לא.

אך לפתע, הכל משתנה. הפעם צריך ליטול כלי-נשק ביד ולהילחם בגשמיות כפשוטו. שכן הפעם, האויב אינו מאיים מאחור או מן הצד, אלא עומד באמצע הדרך.

הוא מפריע לנו ללכת קדימה למתן-תורה, הוא מעכב את ההליכה לפי הוראותיו הברורות של משה רבינו, ואז אי-אפשר להתחשב בשום דבר – גם לא בעובדה שלא הייתה זו דרכנו עד עתה, אנו לא רגילים להילחם ולא יודעים להילחם כראוי.

אולם אם רוצים אנו ללכת בדרכו של משה רבינו, אסור להתפעל מהעמלק שרוצה להפריע ולעצור את השירה על-ידי ש"וויזנב בך את הנחשלים אחריו". אך דווקא ברגעים כל-כך קריטיים, אפשר לנו לנצח על-ידי "בחר לנו אנשים", "אנשי משה", המקושרים והשייכים כל כולם לגמרי אך ורק למשה רבינו, "גואל ראשון הוא גואל אחרון";

בשעה שזקוקים כל-כך להדרכה והכוונה והוראות ברורות ממשה רבינו, דווקא אז נדמה כאילו משה רבינו "לא משתתף" במלחמה זו. הוא עלה ל"ראש הגבעה", יחד עם אהרן וחזר ומטה האלוקים, ואת המלחמה

למטה הוא משאיר, כביכול, לאותם "אנשי משה" הנמצאים כביכול ("ח"ו ו"ח"ו) לבדם בשטח.

האמת היא, שבמלחמה זו יכול לנצח אך ורק משה רבינו. רק הוא מי שמנהל את המלחמה. רק העובדה שידי מתרוממות או מורדות קובעת את גורל הקרב. רק "אנשי משה" מסוגלים להתמודד עם עמלק ולנצח למעלה מדרך הטבע.

"עד מתי" ימשך מצב בלתי נורמלי זה של "עלה ראש הגבעה" – רצוננו לראות את מלכנו משיחנו גם בעיני בשר וכפשוטו, לעיני כל, בתכלית הגילוי ובפשטות ממש

זו אכן האמת היחידה והמוחלטת, אבל לעומד מן הצד, ואפילו למי שמשתתף במלחמה בפועל, נדמה כאילו משה רבינו "עלה ראש הגבעה" והשאיר את חייליו לבד בשטח, חשופים להתקפותיו הכפרניות של אלוף הקרירות והספיקות – עמלק, הסוחף אחריו את ה"זנבות" שאין להם "עצם" חזק, ואינם יכולים לעמוד איתנים על מקומם, ולכן הם נסחבים ונגררים אחרי מה יאמרו ומה יגידו. "הנחשלים אחריו".

כדי לנצח את עמלק ("היודע את ריבונו") מחליט אפילו משה רבינו, ה"ראש" שלמעלה מכולם – "להרים את הידיים מעל הראש" – לא ללכת על-פי השכל שבראש, אלא דווקא להתעצם באמונה פשוטה ולוהטת שלמעלה מן השכל, שכן השכל מצד-עצמו אין בכוחו לנצח את עמלק (כך מסביר אדמו"ר האמצעי ב"שער האמונה"). רק כאשר הולכים באמונה פשוטה ולוהטת, בלי שום חשבונות ובלי שום חישובים, גם לא כאלו שהם תכלית הקדושה – רק אז אפשר לנצח גם את עמלק ולהתקדם למתן-תורה, לקבל פני משיח צדקנו בפועל ממש, ותיכף ומיד ממש.

"אנשי משה", המנצחים במלחמה זו, יודעים ברור שמשה רבינו הוא ורק הוא מנהל את המלחמה, הוא ורק הוא מנצח את המלחמה, הוא ורק הוא נמצא עמנו ממש כפשוטו ומוליך את כולנו ואת כל אחד ואחת מאתנו בכל רגע ורגע ובכל פרט ופרט ממש.

יודעים הם שהרבי אחוז בידו של כל אחד ואחת – קטן ככל שיהיה וחסר שכל רגש וכוח ככל שיהיה – והולך עמו בכל צעד ושעל.

וכל אחד מאתנו, כאשר הוא משליך את עצמו אל ה"מלחמה" מבלי התחשב עם כל מאומה, מוסר את עצמו למשה רבינו ללא שום חשבונות, לומד את תורתו, ובפרט את ה"דבר מלכות", בהכרה ברורה שהרבי אומר לנו עכשיו שיחות אלו ונותן לנו עכשיו הוראות אלו. מפיץ את בשורת הגאולה כדיבור, בכתב, בפרסום ובכל צורה אפשרית.

חי כל הזמן בהרגשה ובהכרה ברורה, שאינה נתונה כלל לדיון ולמשא ומתן, שיש רבי גם בגשמיות כפשוטו בעולם-הזה הגשמי, ועד שיוצא בשמחה ובריקוד (ובפרט בימי חודש אדר, כפי שנצטוונו, כמפורסם) על כך שמשיח צדקנו מגיע ברגע זה ממש. חייבים לחזור על כך שוב ושוב ללא הרף, יחד עם אהבת ישראל אמיתית ואחדות אמיתית גם עם מי שאינו סובר כמוהו (ודווקא בגלל זה לעשות הכל לפעול עליו שיהיה גם הוא מ"אנשי משה").

וביחד עם זה כואב וזועק מעומק ליבו "עד מתי" ימשך מצב בלתי נורמלי זה של "עלה ראש הגבעה" – רצוננו לראות את מלכנו משיחנו גם בעיני בשר וכפשוטו, לעיני כל, בתכלית הגילוי ובפשטות ממש ותיכף ומיד ממש, בלי פשטלך.

זוהי ההנהגה של "אנשי משה" המביאה ופועלת את התגלותו של משה, "גואל ראשון הוא גואל אחרון", לעיני כל, בגאולה האמיתית והשלימה תיכף ומיד ממש.

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

"לסדר שבכל ר"ח - תהיינה הידיעות - ע"ד חודש העבר"

הוצאת - ע"ד חודש העבר
אשר התקשרו מאושרות!

חודש אדר ראשון תשפ"ב

מסע ההתקשרות
פארבריינגענען בלתי נשכחים בצפת ובכפ"ח

התוועדות עולמית
התעוררות עצמתית ביום כ"ז אדר ראשון

פתיחת המעינות
- ענינו של משיח בהתוועדות ז' אדר

מחרוזת השמחה
980 הורדות ו-1328 השמעות באתר התאחדות

פורים קטן בביתו
התאחדות בקהילות עם אנ"ש בביתר עילית

מעגל לימוד 24 שעות
מאות משתתפים בשידור 24 שעות גאולה ומשיח!

שמחה בטהרתה
מבצע משפחתי ארצי: שמחה לזירוז הגאולה!

הלחלוחית החסידית
עיצוב חדשני ומרענן לרגל 1500 ימים!

תהלים שבת מברכים
השתתפות שיא לרגל כ"ז אדר ראשון

בית מאושרים
95 ש' טיפול משפחתי + הושלם מחזור שישי

משפחת המטיים זוך המלך
זוכה בגורל: הרב יובל לזובסקי נציג משפחת החסידים

מבצע לימוד אדיר
במאמר 'ואתה תצוה' ו'קונטרסי פורים'

ברכה והערכה לצוותים ולכל שותפי התאחדות החסידים!

התאחדות החסידים לקבלת פני משיח | 058-4601770 | hisachdus.co.il

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

העמלק ו"אנשי משה" בדור השלישי

ראיון
חגיגי

לקראת "שבת זכור" שבו אנו מצווים על "מחה תמחה את זכר עמלק", ישבנו לשיחה עם הגאון החסיד הרב יוסף יצחק ווילשאנסקי, ראש ישיבות חח"ל בעיר הקודש צפת וחיפה, שליח הרבי לאה"ק וחבר הנהלת אגו"ח.

ראיון: מענדי בר ישראל

המנהגים, לגבי הניקוד של המילה "זכר עמלק" האם לומר זָכַר או זָכָר (בצירי או בסגול). הרבי מביא בשם ה'תורת חסד' שלא משנה איך אומרים את זה - "העיקר (גוט אפמעקען =) למחוק טוב את עמלק. רק את 'העמלק אשר בקרבך' אנחנו צריכים למחות טוב טוב. הוא ישנו במובנים הפשוטים של העמלק. יש גם כאלה שהם 'אמאליקע חסידים' (כאילו של עמלק) אמאל באידיש: פעם: פעם היה שייך כך וכך, אבל היום מי אנחנו ומה אנחנו וכו' וזה גורם להרגשה שאין עבודתינו שווה וגורם לקרר.

כשאמרתי את המאמר, אמרתי כמה וכמה דרגות בעמלק. לו היית כאן אז הייתי אומר עוד דרגה בעמלק'.

בעמלק יש הרבה דרגות וסגנונות וכל זמן שלא הגענו לרגע של 'וְהִיָּתָה לְה' הַמְלוּכָה' הוא נמצא ומתחכם עם כל הניואנסים שלו - וכמובן גם בזמננו לא פחות מאשר בתקופות קודמות ואולי אף יותר. כל העניינים שיש בעמלק - עמלק בגימטריה ספק - מטיל ספקות: אשר קרך - מקרר, חוצפה, ויכוח - נמצאים גם בזמננו. ידוע הדיון, מובא גם בספר

השיחה עם הרב ווילשאנסקי מרתקת, אבל בעיקר - וזה הכי חשוב - מעוררת ומחייה, מציפה געגועים וצפייה; גורמת להבנה לחידוד המונחים של עמלק ואנשי משה הנלחמים בו בשנות הפ' בדורנו, דור השביעי, הדור של הרבי מלך המשיח. הרב ווילשאנסקי, מה הוא עמלק בדורנו?

"שמעתי מאבי ע"ה על אברך, 'חסידישער יונגערמאן', שהגיע לפריערדיקער רבי ליחידות אחרי שבת זכור והרבי אמר לו 'לא היית פה

"והיו ידיו אמונה"

זה השער לכל העניינים. אצלנו חסידים יש את שולחן ערוך, מנהגים הידורים וחומרות, הנהגה דלפנים משורת הדין – ויש לנו את ההוראות של הרבי שהם 'השולחן ערוך החסידי' של איך צריך להתנהג ולפעול.

הרבי הכריז אחרי ה' טבת שמתחילה תקופה מיוחדת וגם אמר שאחרי כ"ב שבט זו תקופה מיוחדת ובטח שתקופה מיוחדת החלה אחרי כ"ז אדר, עם העידוד הבלתי פוסק של ה'יחי': עם זה הרבי חי איתנו במשך תקופה, עם זה התוודענו איתו ולמרות הכול גם בדברים האלה יכול להיכנס 'עמלק' והיצר הרע יכול להתלבש בסרטוק משי, באיצטלא של קדושה ולנסות לקרר. בכלל, היצר הרע מדבר לא פעם על רוחניות ודורש את 'הסדר הנכון' בכל העניינים של קדושה.

בהקשר הזה, אני רוצה להזכיר שיש אין ספור שיחות בהם מסביר הרבי שאין "סדר נכון" והטענה שכיון שעדיין אינו בשלימות בעניינים פחותים יותר אינו שייך לעניינים נעלים – הרי המענה על זה במכתבו של כ"ק אדמו"ר (מהורש"ב) נ"ע על זה ש"סמוך לפלטירי" שלך לא הורשת": "בהדי כבשא דרחמנא למה לך". כל ענין שמזדמן לידו צריך לעשותו.

אילו לא הי' הדבר שייך אליו, לא היו מזמינים לו מלמעלה דבר זה. ובפרט אותם העניינים שהרבי גילה אותם, כנ"ל, באופן של פירסום והפצה עד ל"חוצה". ובחזרה לנושא של המשיח: כעת זה לא זמן שאפשר

בעבודה עכשיו. לאורך, ממשיך הרבי, שבשביל ה'הפרני' צריך את מנשה: לזכור מאיפה הגענו ומה יש לנו ובזכות מה. ובכח מה אנו פועלים, וכך גם מבאר הרבי בליקוטי שיחות שצריך להיות המנשה לשאוף להגיע לגאולה כבני שבט מנשה שהי' להם החביבות לארץ ישראל.

הבעיה שיש עמלק שחודר לתוך מחננו בדור השביעי. היו כאלה שהיה להם קשה לקבל את הקו של הרבי של 'ופרצת'... ובהמשך זה בא בקשר לכל הנושא של משיח

יכול להיות עמלק גם אצל שלוחים?

"יש כאלה שאומרים 'יש לי את השליחות שלי, את הפעילות שלי נון-סטופ, מה אני צריך יותר מזה?'. באים ואומרים לאחד כזה: כל העבודה היא לזכור שצריך להגיע ליעד, לא להסתפק במה שאתה עושה כעת, כי כל זה הדרך אל המטרה לקבל פני משיח.

הבעיה שיש עמלק שחודר לתוך מחננו בדור השביעי. כך הי' בתחילתו, כאשר היו כאלה שהיה להם קשה לקבל את הקו של הרבי של 'ופרצת'... ובהמשך זה בא בקשר לכל הנושא של משיח שהורגש ה'אשר קרך בדרך' מצד עמלק..

"הנקודה של משיח לא מספיק נמצאת פה. התפקיד שלנו זה להביא את משיח,

זה רלבנטי מאוד לתקופה שלנו, אנחנו מגיעים כעת מכ"ז אדר, יש כמה שמדגישים את זה; 'פעם אנחנו היינו אצל הרבי וראינו אבל אתם לא ראינו וכיו"ב'. זה בוודאי לא עוזר לעורר בגעגועים ובתשוקה אלא מקרר ועשוי להביא לידי כך שאנשים יגידו חלילה 'אנחנו לא שייכים'.

למעשה הרי גם היום וביתר שאת כולנו שייכים. ההתקשרות, קיום הוראות הרבי, הנסיעה לרבי והרצון להביא להתגלות נמצא בשיאים הרבה יותר ממה שהיה 'אמאל'.

עברו כבר 30 שנה מכ"ז אדר ואם נשים את הדגש ונתמקד בעיקר על ה'פעם – אמאל" זה יכול חס ושלום להחליש, ב"ה שכיום כמעט לא מדברים ככה, אבל עדיין יש מי שאוהבים להשתמש בסגנון הזה.

ויש לדעת שאם מישוהו בא ומתחיל לספר ולהדגיש את החסר ולעשות מזה עיקר – זה אחד הדברים שיכולים חס ושלום לפעול כעמלק לקרר ח"ו. מצד אחד זה אמנם יכול לעורר תשוקה וגעגועים, אבל צריך לדעת לנווט את ענין הגעגועים. זו אחת הדוגמאות לעמלק בדורנו, דור השביעי."

הרב ווילשאנסקי מזכיר בהקשר זה שיחה שאמר הרבי בפרשת ויחי תש"ל, התוועדות שנכח בה ואותה זכה לשמוע במו אוזניו, כאשר שהה אז בבית חיינו 770, הרבי דיבר על החילוק בין מנשה לאפרים:

מנשה נקרא כך מלשון 'פי נשני אלקים' ואפרים על שם 'פי הפרני אלקים בארץ עניי'. והרבי אמר שיש יהודי של מנשה ויהודי של אפרים יש יהודי שאצלו הנקודה היא 'מנשה' – הוא זוכר שהיה לו בית והיה לו אבא, הוא חי עם הזכרונות. אבל אפרים אומר אני אמנם לא נמצא בבית של אבא וסבא אבל 'הפרני אלוקים בארץ עוניי': צריך לפעול פה! איפה שאני נמצא ולמרות הכול.

ו'יעקב שיכל את ידיו' אמנם "מנשה הבכור אבל אחיו הקטן יגדל גוי", כי יעקב אבינו סבור שזה העיקר! אם מישוהו חי כל הזמן עם "הפעם" יחסר אצלו ב'הפרני',

לעשות חשבונות ועלינו 'לחטוף' כמה שיותר".

מה זה אנשי משה בדורנו?

"אנחנו עומדים כאמור לקראת שבת זכור, שבה יש את החיוב 'תמחה לא תשכח'. בא בן בליעל (עמלק), רואה אמבטיה רותחת שכולם חוששים ממנה וקופץ לתוכה. הוא ידע שזו מלחמה לא קלה והוא כמכשף כמבואר בירושלמי: בחר במיוחד למלחמה אנשים שיום ההולדת שלהם חל בזמן המערכה, כי ידע שמזלם גובר וכך חשב שיוכל להתגבר.

בא משה ואומר ליהושע 'בְּחַר לָנוּ אֲנָשִׁים וְצֵא הַלָּחֶם בְּעַמְלָק'; צריכים לצאת להילחם בעמלק. משה רבינו ממנה את יהושע בן נון, לקחת את התפקיד הזה ואומר לו 'בחר לנו אנשים': לנו, אנשים שלנו, אנשי משה (- כמבואר בתורה אור פ' תצווה ההגדרה "אנשי משה"). וצא הלחם בעמלק. כדי לנצח את עמלק צריך להיות אנשי משה.

ומשה אומר 'מְחַר אֲנֹכִי נֹצֵב עַל-רֹאשׁ הַגִּבְעָה וּמִטָּה הָאֱלֹקִים בְּיַדִּי וּגו'. שואלים חז"ל: 'וכי ידיו של משה עושות מלחמה?' אלא 'וְהָיָה כְּאִשֶּׁר יָרִים מִשֶּׁה יָדוֹ וְגָבַר יִשְׂרָאֵל': הכוונה בזה צריך להסתכל כלפי מעלה, אל ידיו של משה שמורמים ואז אפשר לנצח. זו מהותו של משה, לחבר את עם ישראל לקב"ה.

ומסתכלים כלפי מעלה כלפי משה - כלפי הקב"ה, כך גם כעת צריך להסתכל כלפי מעלה, להסתכל על משה, על הרבי נשיא דורנו; אנחנו לא מגיעים בכוחנו, אנחנו לא מציאות.

כל אחד צריך לדעת שהוא הולך בשליחות ובכוחו של משה, 'ידא אריכתא' של משה - ואז אפשר לנצח את עמלק. לאידך, אם אדם מתחיל להרגיש את עצמו מציאות, לא תוכל לקבל את הכוח של אנשי משה. משה רבינו יודע שיש לו אנשים שמסורים אליו, אנשים שהוא בחר בהם באופן מיוחד וגם הם מצידם יודעים שזה עניינם, שעליהם מוטל התפקיד לצאת בשליחות משה למלחמה ולסלק את החושך ולהביא ל'והייתה לה' המלוכה'.

זה התפקיד של אנשי משה, מתקשרים אליו ע"י לימוד תורתו (כמבו' בתורה אור) וקיום הוראותיו ובביטול כמשה שאמר "ונחנו מה" וברגע שמתמסרים לגמרי למשה בלי הגבלות ומסורים להוראות שלו - מצליחים. בדור שלנו הרבי מינף, כמעט חידש, את נושא השליחות שהתחיל אצל הפרערידיקער רבי ונתן

הרבי מסר לנו את העניין של השליחות ו'שלוחו של אדם כמותו'. אם כל אחד יודע שהוא בטל לרבי ועבד נאמן - נותנים לו כוח של 'כמותו' ממש

לנו את הזכות הזו של להיות שלוחים בנוסף לקשר של חסידים לרבי, היותנו מקושרים, בנים, 'חיילי בית דוד'.

הרבי מסר לנו את העניין של השליחות ו'שלוחו של אדם כמותו'. אם כל אחד יודע שהוא בטל לרבי ועבד נאמן - נותנים לו כוח של 'כמותו' ממש. כל שליח צריך לדעת שהוא מ'אנשי משה': הרבי פועל איתו ודרכו ועניינו להביא את הרבי לעולם בהתגלות של משיח".

האם גם חסיד שעושה 'מבצע תפילין' כמה דקות בשבוע הוא שליח?

"הרבי פעם דיבר בשיחה והזכיר שיש אדם שכאשר אומרים לו שצריך ללכת ל'מבצע תפילין', הוא אומר: 'אני מכיר את עצמי, האם אני באמת יכול ללכת להיות שליח של הרבי - שלוחו של אדם כמותו - ולעשות 'מבצעים'?". והרבי אומר על כך

בשיחה שייתכן שהשאלה היא אכן שאלה - אבל למעשה בפועל צריך לעשות את זה, כל אחד צריך לצאת למבצעים, גם אם זה 'מבצע תפילין' לזמן קצר בשבוע - הרי מפורש שהרבי מגדיר זאת כשליחות - "שלוחו של אדם כמותו", וגם אם אדם מכיר היטב את עצמו ואת מגרעותיו.. הרבי רוצה שיצאו לשליחות.

הייתי פעם בפאָרברענגען שהרבי אמר: 'איך ווערט שלוחים'; יהודים, תהיו שלוחים! הרבי אמר שהרבי נשיא דורנו מינה כל אחד ואחד להיות שליח.

בדורנו יש מינוי מהרבי לכל אחד ואחד מאיתנו ועלינו לקבל את השליחות שלו (ראה בשיחה מוגהת ש"פ וישלח תש"נ) - ובוודאי בעניין של להביא משיח הרי דברים ברורים השמיע הרבי שזה מוטל על כאו"א.

עכשיו זה הברירה של כל אחד: האם אתה שייך ומקבל את המינוי - ואם כן אתה שליח - ומכלל הן אתה שומע כו' השליחות של הרבי זה לא רק כשאתה הולך לפרסם משיח ולא רק כשאתה מקיים את ההוראה ללמוד ענייני גאומ"ש - אלא זה בכך שעלינו להבין ולפעול שכל מה שאנחנו עושים היום יהיה באופן של 'להביא לימות המשיח': לומדים תורה ומקיימים מצוות במשך זמן הגלות וזה יביא את הגאולה.

בכל מה שאנחנו עושים, בכל יום ובכל רגע, צריכים לחשוב שזה בכדי להגיע למטרה היחידה של 'להביא לימות המשיח' בפועל ממש. ה-24 שעות ביממה של יהודי צריך להיות סביב משיח, בכל פרט ופרט. זו השליחות של היהודי, של הנשמה, של כל אחד ואחד, של כל מי שהוא מ'אנשי משה'.

עלינו לבחור האם להיות מציאות לעצמנו או חלק מהקומנדו של 'אנשי משה' - שלא נרתעים ולא נכנעים לעמלק. הרבי רוצה וצריך כל אחד מאיתנו! ועלינו לקבל עלינו מלכותו להתבטל ולהתמסר אליו שכאו"א כל מציאותו ועניינו יהיו מסורים לרבי המתבטאת בהכרזת היחי בה אנו גם מקיימים את ה"ובקשו גו'". ■

הרבי מרומם אותנו

לשמחה גאולה

אצל חסידים, האמרה "משנכנס אדר – מרבין בשמחה" אינה מגבילה את השמחה לחודש זה בלבד: שמחה – כל השנה זמנה הוא, באדר אנו רק מרבים ומגבירים את עוצמתה.

במה שמחים כל-כך החסידים? מהו סוד האושר הצרוף שמרומם אותם מהקשיים והטרדות היומיומיות שהם חווים כמו כל בן אנוש? זוהי כמובן ההתקשרות לנשיא הדור, יענו הם. הוא שמחבר אותנו בכל רגע נתון ישירות לבורא יתברך. היש זכות גדולה ומשמחת מזו?! << מאת הרב יחיאל יעקובוביץ

לשמחה – היא התקשרות לרבי. את הסוד הזה רמז הנביא זכריה בפסוקו "רני ושמחי בת ציון": רוצה לשמוח? היה "בת ציון", התקשר בכיטול של בת לאביה ל"ציון" – הלא הם הצדיקים שאינם אלא "ציון" וסימן לנוכחותו של הבורא בעולם.

"ועל-ידי ההתקשרות להצדיקים, ובפרט לנשיאי ישראל שענינם הוא להמשיך גילוי אלקות לכל ישראל, ובפרט להמקושרים ושייכים אליהם,

ולהחזיר את ההתקשרות לקדמותה כאילו לא נפל בה פגם מעולם!

תיאורטית, נשמעים הדברים הגיוניים: אם תתבונן בזכות שנתן לך ה' לקיים את מצוותיו, איך תוכל שלא לשמוח? אלא שהחיים אינם נוסחה מתמטית, ופעמים רבות אנו נוטים לקיים את המצוות כחובה הכרחית ובקבלת-עול פשוטה, מבלי להבין ומבלי להתבונן.

במצב זה, העצה היחידה להגיע

חסיד אחד שאל את הרבי ביחידות, כיצד ניתן להגיע לשמחה בכל מצב בחיים? הרבי השיב לו, כי ממה נפשך: אם מצבך הוא כבי טוב בשמירת התורה וקיום המצוות בהידור, עליך לשמוח על שזכית למלא את רצון הבורא ולהיות קשור אליו בצורה מלאה. ואם חלילה נכשלת ועברת את הדרך – עליך לשמוח שבעתיים על גודל האהבה שמגלה לך הקב"ה והמתנה המופלאה שהוא מעניק ביכולת לעשות תשובה

אם העניינים שתעשה בשמחה ובטוב לבב, הנה באשר מקושר אתה עמי, עוזר אתה בזה גם לי, וכשיש שמחה, נוספת גם שמחה בסביבה שנמצא אתה בה, ונוספת הצלחה בעניינים הנעשים בסביבה, כי שמחה פורצת גדר.

וביחידות אחרת אמר לו הרבי:

מה בנוגע לשמחה? מדוע אתה חסר מנוחה? מה הסיבה? הרי אני אומר לך להיות בשמחה, ואם אינך מיישם זאת, אינך ממלא בקשתי, ונמצא שאינך עושה בענייניך את אותם עניינים שלי... צריך אתה להיות בשמחה, שכן המצווה צריך לעשות כפי המצווה.

מובן, שההתבוננות בדברים אלו מוסיפה אף היא בחובת והכרחיות השמחה, התמידית שלנו – כשאנו החסידים שמחים, הרבי שמח!

שמחים ומשמחים!

בנוסף לכח המיוחד שמעניק לנו הרבי כמקושריו לשמוח בשמחה אינסופית, קיים גם הצד השני של המטבע: האחריות שלנו כחסידים לשמח ולרומם את מצב רוחו של הרבי מלך המשיח שליט"א.

בשנים האחרונות התגלה מענה נדיר של הרבי אל הרב משה יצחק העכט ע"ה:

כמה פעמים ביקשתי ועוררתי שבכלל ובפרט בזמן הזה צריך להיות בשמחה וכו'. מובן שבאם [מישהו] מהשייכים אליי הוא בשמחה, פועל זה גם בי (ומכלל הן – אתה שומע וכו'). וכל השייך יותר ובפרט על-ידי מעשה בפועל ויום-יומית, הרי הנ"ל הוא ביתר שאת וכו'. ולפתע נתבררתי שהוא אינו בשמחה (כל-כך?) וכו'.

גם ר' ראובן דונין ע"ה זכה לשמוע דברים דומים ביחידויות שהיו לו עם הרבי:

ואומר זה" (לא רק "אחר כתלנו", שאפשר לראותו מסדק בכותל), וצריך רק להוסיף ב"עמדו הכן", כיון שהכפתורים כבר מצוחצחים.

ומה שבעולם הזה לא שייך שחוק – הרי בפסוק מפורש, שבמה דברים אמורים – כשמדובר רגע קודם גילוי משיח צדקנו, אבל מכיון שנשיא-דורנו היה המשיח של דורנו והוא נתגלה בכל התקופה, ממילא יש לא רק רשות ל"ימלא שחוק פיננו ולשוננו רנה", אלא ישנם כל העניינים ד"יוסף" ו"יצחק"!

ביכולתנו לרומם את עצמנו כבר היום לחיים של גאולה, ולשמוח באותה שמחה אלוקית אינסופית שתשרור אז. זאת, בכוחו של נשיא הדור שדורש את הדברים מאיתנו ויחד עם זאת מעניק לנו את הכח לעשות זאת:

ועל פי זה מובן מה שנשיא-דורנו דרש מהחסידים בדורו שיעמדו בתנועה של שמחה גדולה בלי הגבלות... והוא ממשיך אותה תנועה לדורו אחריו, לאנשים נשים וטף – החל מאלו שנמצאים כאן בעזרת-הנשים, ובעזרת האנשים, וכן הילדים הקטנים, והם לוקחים איתם את האנשים נשים וטף שבכל העולם כולו.

מקורות: לקו"ש ח"ד הוספות לפ' תצא, מאמר ד"ה רבי ושמחי תשכ"ז, שיחת ש"פ תצא תשמ"ח ו"א אלו תנשא

על-ידי-זה נמשך לו נתינת כח שקיום התורה-ומצוות שלו יהיה בשמחה, רני ושמחי. ובכלל זה הוא גם שלא יהיו לו בלבולים מעניינים גשמיים, רני ושמחי גם בנוגע לבני חיי ומזוני ריחיי".

שמחה בטהרתה – נסו ותוכחו!

חסיד אחד בא לרבו (יש גורסים כי היה זה הבעל-שם-טוב הקדוש) וטען כי מצבו הכלכלי אינו בכי טוב, והוא מתקשה לפרנס את משפחתו. אמר לו הצדיק: "היה בשמחה, ונס יגון ואנחה".

"אבל איך אוכל להיות בשמחה, כשבכיסוי אין פרוטה לפרוטה?" שאל החסיד.

"זו אכן משימה קשה עד בלתי אפשרית", השיב הצדיק, "אבל מה לא עושים בשביל פרנסה?..."

במשך אלפי שנות הגלות, היו הדברים קשים ליישום. הצרות הרבות והמעיקות הכבידו על הלב היהודי הפועם, וחנקו את השמחה האלוקית שבו.

כיום, אומר הרבי, לאחר מאות שנים בהם ניסו את כל הדרכים להבאת הגאולה ללא הועיל – מוכרחים לפעול (ולהצליח) בדרך היחידה שעדיין לא נוסתה במיטבה: שמחה בטהרתה. אין להסתפק עוד בשמחה כאמצעי לעבודת ה' בצורה טובה ומועילה, אלא יש לעבוד על השמחה כמטרה בפני עצמה: שמחה כדי להביא את הגאולה.

ומה באשר לקשיים המעיקים והצרות הגלותיות שממאנות לשקוט מבלי רחם? איך נצליח אנו, בדור חשוך כמו שלנו, להתגבר ולשכוח מהייסורים שאבותינו לא הצליחו להתעלם מהם?

מסתבר, שברגע שהדבר הופך למשימת חיינו, וכורח השעה הוא לשמוח כדי להביא את המשיח – מוענקים לנו משמיים כוחות אדירים להתגבר על כל מונע ומעכב ולהצליח במשימה זו. עצם ההתבוננות בסגולה ייחודית זו של שמחה בטהרתה, שבכוחה להביא בן-רגע את המשיח

ויחד איתו שמחה אלוקית אינסופית – תעורר בנו את אותם כוחות מיוחדים. ובהבטחה נדירה מסיים הרבי: "ואדרבה – ינסו ויווכחו!"

עכשיו ימלא שחוק פיננו

אמרו עליו על מתנגד פלוני, שמעולם לא מילא פיו שחוק. הוא שמר על האיסור ההלכתי בקפדנות גמורה ולא עיקם מעולם את שפתיו לזווית שיש בה חשש חיוך.

שאלו אותו פעם: "הלא הגמרא עצמה אומרת, כי לפחות לפני הלימוד יש לפתוח במילתא דבדיחותא?" אך הוא ביטל את הדברים וענה בזלזול: "הגמרא לא התכוונה לכך ברצינות, היא אמרה זאת כמילתא דבדיחותא בעלמא..."

ומה באשר לאיסור ההלכתי: "אסור לאדם שימלא שחוק פיו בעולם הזה, שנאמר אז ימלא שחוק פיננו?"

הרבי בעצמו נדרש לסוגיא, וגילה כי עבורנו אין זו שאלה – אנו עומדים כבר בפתחו של אותו עידן נפלא עליו דיבר הפסוק הנבואי, וביכולתנו להתחיל לשמוח באותה שמחה גאולתית:

נשיא-דורנו ענינו "אז", דור השמיני, והוא הכריז בעצמו "לאלתר לגאולה", וציוה, וחזר על כך, והורה לפרסם – "שהנה זה בא", "מראה באצבעו

פורים תנש"א: הניסים והנפלאות שאירעו בימינו אלה, לא רק לעם ישראל אלא גם לכל העמים, ועד ש"ראו כל א

בבואנו מימי הפורים – ימים של ניסים שהראה הקב"ה "בימים ההם בזמן הזה", ובהתקרבו אל חג הפסח – שבו אנו חוגגים את החג של "זמן חרותנו", ומודים לה' על הניסים והנפלאות שהראה בעת יציאת מצרים –

הרי זהו הזמן המתאים להפנות את מלוא תשומת הלב אל הניסים והנפלאות שאירעו בימינו אלה, בימים הסמוכים לפורים שנה זו.

היו אלה ניסים גלויים לא רק לעם ישראל אלא גם לכל העמים, ועד ש"ראו כל אפסי ארץ" – הכל ראו את הניסים שהתרחשו בתקופה זו.

הניסים בימי מרדכי ואסתר, "בימים ההם", הוסתרו, כידוע, בתוך דרכי הטבע. רק לאחר שמקשרים את ראשית מלכותו של אחשוורוש עם "בשנת שלש למלכו", ועם "בשנת שבע למלכותו", ועם "חודש ניסן בשנת שתיים עשרה למלכותו", ועם הסעודות שעשתה אסתר לאחשוורוש ולהמן – כשמחברים את כל האירועים הללו לרצף אחד ולאחר שמגלים בהתבוננות מעמיקה שכל זה הוא המשך של עניין אחד – אזי מכירים בזה את יד ה'.

וזו אחת הסיבות שבכל המגילה (שהיא מכ"ד ספרי הקודש) לא מוזכר (בפירוש) שמו של הקב"ה – משום שגם הנס של פורים התרחש באופן של הסתר פנים, כאחד הפירושים בפסוק "ואנכי הסתר אסתיר פני ביום ההוא" – שהדברים מכוונים לנס של פורים: נס שמלוכש ומוסתר בתוך הטבע.

לעומת זאת, באירועים שקרו בחודשים האחרונים עד (אמצע) חודש אדר, התרחש נס גדול לטובת בני ישראל ולטובת העולם כולו, נס גלוי לעיני כל העמים.

* * *

על פי התנאים הטבעיים של העולם הי' צפוי, שתהי' זו לא רק הכרזת מלחמה וכיוצא בזה, אלא שהמלחמה תגרור לתוכה עמים רבים ותתלהט עד כדי מלחמת עולם ר"ל; אך בפועל, למעלה מדרך הטבע, לא זו בלבד שנמנעה מלחמת עולם, אלא שגם המלחמה שפרצה – שככה.

בשעה שכל הסימנים הצביעו, שיש לצפות למלחמה קשה ולהכין צבא גדול ואדיר, מצוייד בכלי-נשק רבים ודווקא מהמתקדמים ביותר – הרי לאחר כל ההכנות, כפי שנהוג להיערך למלחמה ארוכה שאמורה להתמשך שבועות וחודשים – בא הניצחון בפועל בתוך זמן קצר ביותר!

הניצחון הי' כל כך מופלא, שהוא מנע לא רק שפיכות דמים רבה בין אומות העולם (כפי שחששו תחילה), אלא הוא אף הביא לידי כך, שהאוייב ישחרר, ובצורה טובה, חלק משבויי המלחמה ואפילו חלק מאלה שנישבו בעבר.

– יש לנו ציווי והוראה בתורתנו: "אל תפתח פה" – להישמר מדיבורים של "מרה שחורה" – ושמכאן ולהבא יהיו רק בשורות טובות, בטוב הנראה והנגלה. –

יתירה מזו: אלה היודעים את המתרחש "מאחורי הקלעים" – המודעים לפרטים חסויים רבים שאינם מגיעים לידי פרסום – משיגים עוד יותר ויותר את פלאי הניסים והנפלאות בזמן הזה, בימים האלה.

* * *

בימים הסמוכים לפורים שנה זו, היו אלה ניסים גלויים מפסי ארץ – הכל ראו את הניסים שהתרחשו בתקופה זו.

במשך השנה הזאת – עלינו נתנו יהודים את השם והסימן: "הי' תהא שנת נפלאות אראנו", ועוד קודם לכן, בסיומה של השנה שעברה, שצויינה על-ידי יהודים בסימן: "הי' תהא שנת ניסים" – הודגש פעמים רבות הקשר לדברים שחזו"ל צפו מראש (בילקוט שמעוני ישעי' רמז תצט), על המלחמות שיתרחשו בחלק ההוא של העולם, שהן מהסימנים המעידים שמתקרבת הגאולה האמיתית על ידי משיח צדקנו.

ולאור ההתרחשויות והניסים שצויינו לעיל, צריכה להתחזק עוד יותר ההכרה, שזהו הזמן של ההכנה הקרובה למילוי ההבטחה "והיתה לה' המלוכה", כאשר כל העמים ישוכנעו ש"יש בעל הבית לבירה זו", והכרה זו תביא אותם "לקרוא כולם בשם ה' לעבדו שכס אחד".

ובפרט, כאמור, כאשר מתקרבים לחודש ניסן – מלשון נס – ויותר מכך, כפי שחזו"ל מציינים, ש"ניסן" (בשני נוני"ם) מצביע על "ניסי ניסים" (ו"נס בתוך נס") – הרי ודאי שהקב"ה יראה ניסים גדולים עוד יותר.

ובמיוחד כאשר יהודים משתדלים, שגם התנהגותם היום-יומית בענייני יהדות: תורה ומצוות – תהיה באופן של "נס" – מרוממת יותר ויותר; שכל אחד ואחת שיחיו מתעלים ומתרוממים למעלה מהרגליהם עד עתה בלימוד התורה ובהידור בקיום המצוות, ועד לאופן של "ניסי ניסים" (לשון רבים) – התעלות למעלה ולמעלה ועוד יותר למעלה.

כפי שניתנה בזה ההוראה מיד בתחילת ה"סדרה" (מלשון סדר) של השבוע: "אדם כי יקריב מכם קרבן לה'", על-פי ביאורו ותורתו של אדמו"ר הזקן: "מכם קרבן לה'" – "הקרבן" צריך לבוא "מכם", מעצמכם – כלומר, שיהודי נדרש לצאת מהרגליו וממגבלותיו ולהתמסר לגמרי לקב"ה.

וההתנהגות ה"ניסית" של כל יהודי, התנהגות באופן של "נפלאות אראנו" – שהדבר נראה ונגלה לעיני כל – תזרו ותחיש עוד יותר את מילוי היעוד: "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות", הקב"ה יקיים את הבטחתו: "מצאתי דוד עבדי בשמן קדשי משחתיו", ותיכף ומיד ממש, בגאולה האמיתית והשלימה, על-ידי משיח צדקנו.

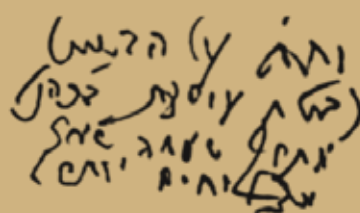
בכבוד ובברכה להצלחה
ובברכת חג הפסח כשר ושמח
מנחם שניאורסאהן

חלקים מתוך מכתב כללי, כ"ה אדר ה'תנש"א
ההערות והפתיחה נדפסו בלקו"ש חל"ז ע' 164

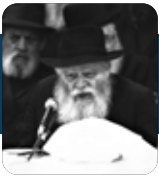

כתב יד קודש

ות"ח על הבשו"ט
(בטח עוסקת בכהנ"ל)
מתוך שמחה שאז
(מצליחים יותר)

שלא ישאר אפילו יהודי אחד בפינה נדחת בקצוי תבל שלא יהי' נכלל ב"מבצע פורים".

שלא יהי' נכלל ב"מבצע פורים"¹⁰.

הפעלות לילדים

ט. הפעולה עם הקטנים - צריכה להיות במיוחד - באופן השייך אליהם מצד עצמם (נוסף לכך שנכללים עם הגדולים ונגררים אחריהם), ובפרט שעל ידם נוסף גם אצל הגדולים¹¹. — על ובכל השנה כולה - ע"י שלימות העבודה דקיום התורה ומצוות, "קיימו מה שקבלו כבר"¹².

מסכות ורעשנים

י. [הנ"ל הוא] כמנהג ישראל לשתף גם את הקטנים בכל עניני הפורים, ואדרבה, בענינים מסויימים נעשה עיקר ה"שטורעם" על ידי הקטנים דוקא, כמו, בהכאת המן, על ידי "רעשנים" ושאר דרכים כיוצא בזה¹². יא. ועל דרך זה בנוגע להמנהג "ללבוש פרצופים (מסכות) בפורים" (כמובא בשולחן ערוך שבשביל מנהג זה התירו כמה ענינים) - שנעשה בעיקר על ידי הקטנים¹³.

מחית המן במחשבה ודיבור, וגם במעשה

יב. אצל הגדולים (אנשים ונשים) נעשה ענין זה [דהכאה המן] בעיקר במחשבה ודיבור [ויש שלוקחים חלק

10 ש"פ תרומה תנש"א - התוועדויות ע' 310-311.
11 ש"פ תרומה תנש"א הערה 118 - התוועדויות ע' 310.
12 שיחת תענית אסתר תשמ"ט - התוועדויות ע' 438.
13 שיחת תענית אסתר תשמ"ט שם.

להוסיף בצדקה במשך החודש

ד. הנ"ל [סעיף ב'] מעורר גם על ענין הצדקה בכלל (שזהו התוכן של כמה מצוות דפורים), שבמשך חודש אדר במיוחד יוסיפו עוד יותר בצדקה⁷.

מחצית השקל עבור כל בני הבית

ה. בתענית אסתר נוהגין ליתן [שלשה] מחצין[ות] מן המטבע הקבוע באותו מקום ובאותו זמן, (זכר למחצית השקל שהיו נותנין באדר), ומפורסם המנהג ליתן גם עבור כל בני הבית⁸.

לחנך הקטנים

שיתנו מהכסף שלהם

ו. מה טוב ומה נעים - שיחנכו קטנים לתת ג' [מטבעות] למחצית השקל מכספם שלהם, ובאופן, שההורים עוזרים להם, שיוכלו לתת זאת מתוך הרחבה, ושישאר להם עוד מספיק כסף לצרכיהם, כך שלא יחסר להם כלום⁹.

מבצע פורים

ז. להתחיל ולהשלים מבעוד מועד כל ההכנות הדרושות למבצע פורים בכל העולם כולו, שלא ישאר אפילו יהודי אחד בפינה נדחת בקצוי תבל ["למגדול ועד קטן"], "מנער ועד זקן טף ונשים"

7 ש"פ פקודי תשמ"ט - התוועדויות ע' 410.
8 משיחת תענית אסתר תשמ"ט - התוועדויות ע' 439 וראה שם ע' 460.
9 משיחת כ"ד אדר ראשון תשנ"ב - שיחת קודש ע' 788.

לימוד הלכות ודרושי פורים

א. ללמוד הלכות פורים, וגם דרושי פורים (בתורת החסידות), ובאופן של הבנה והשגה, ועד אליבא דנפשי, שזה יפעול על הלימוד עד במעשה בפועל¹.

"א מורא'דיקן שטורעם"

ב. יש להקהיל את כל בני ישראל², עד לפנה נדחת בקצוי תבל - "להרעיש" (רעש דקדושה) מתוך "שטורעם" הכי גדול ("א מורא'דיקן שטורעם") [ובדרכי נועם ובדרכי שלום מתוך אהבה ושמחה ("מרבין בשמחה")³] בנוגע לכל עניני הפורים, שאצל כל בני ישראל יהיו כל עניני הפורים, על ידי הכנה המתאימה בעוד מועד (החל משבת מברכים אדר)⁴.

כל יהודי, כל מצוות החג

ג. להשתדל שכל יהודי עד בכל קצוי תבל (בגשמיות או ברוחניות) יהי' לו כל צרכי החג לקיים כל מצוות פורים: (החל מהכנות לפורים כולל גם - המנהג דנתינת מחצית השקל בערב פורים⁵) מקרא מגילה, משלוח מנות איש לרעהו, מתנות לאביונים, סעודת פורים, שמחת פורים וכו'⁶.

1 ש"פ פקודי ד' אדר תשמ"ט - התוועדויות ע' 410.
2 ש"פ ויקהל מבה"ח אדר שני תשמ"ט - התוועדויות ע' 387.
3 ש"פ ויקהל תשמ"ט שם בהערה 105.
4 ש"פ ויקהל תשמ"ט שם.
5 ש"פ ויקהל תשמ"ט שם ובהערה 106.
6 ש"פ פקודי תשמ"ט שם עמוד 480.

גם במעשה, כפי שראינו אצל כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו שבהזכרת "המן" בתוספת "תואר" ("האגני", "הרע" וכיצא בזה) ה' מכה ורוקע ברגליו הקדושות[15].

שלוש התוועדויות

יג. כדאי שיערכו (לכל הפחות) שלוש התוועדויות בקשר לימי הפורים – חוץ מסעודת פורים, גם במשך המעת לעת[14] כדי ששמחת פורים תהיי באופן של "חזקה".

התוועדויות מרוסנות

יד. ההתוועדויות יהיו מתוך שמחה באופן ד"עד דלא ידע", אבל עם ההגבלות שצריך להיות על פי תורת החסידות כו', ובפרט בנוגע לתלמידים, ועל דרך זה בנוגע לכל בני ישראל[15].

אהבת ישראל

טו. להוסיף באהבת ישראל ואחדות

(14) ש"פ תצוה, שבת זכור תש"נ - התוועדויות ע' 372.

(15) ש"פ תצוה, שבת זכור תש"נ - התוועדויות ע' 372.

ישראל, [כמודגש במצוות דפורים] שעל ידי זה מבטלים סיבת הגלות ומביאים את הגאולה[16].

כל מצוות פורים ברוב עם הדרת מלך

טז. נוסף על קיום כל המצוות דימי הפורים על ידי כל אחד ואחת - יש להרעיש ולפרסם בכל מקום ומקום, הן בחוץ לארץ והן (ועל אחת כמה וכמה) בארצינו הקדושה על דבר ההשתדלות שכל עניני פורים יהיו באופן ד"ברוב עם הדרת מלך"[17].

יז. [הנ"ל הוא] לא מבעי בנוגע למקרא מגילה, דמאי קא משמע לן, אלא גם בנוגע למשלוח מנות ומתנות לאביונים [בזהירות בכבודם של עניים[18]], ומשתה ושמחה[19] אף שלא מציינו שיקפידו לעשותם "ברוב עם"[20].

(16) שיחת ט"ז אדר - בעת ה"יחידות" תש"נ - התוועדויות ע' 394.

(17) ש"פ ויקרא תשמ"ט - התוועדויות ע' 425.

(18) ש"פ ויקרא שם ע' 425-6.

(19) שם ע' 245.

(20) שם ע' 245.

המנין הנייד

יח. [הנ"ל הוא] עד כדי כך שכאשר יודעים שבפינה נדחת בעולם נמצא יהודי אחד, יש להשתדל להביא אליו עוד תשעה יהודים כדי שגם הוא יוכל לקיים עניני הפורים בציבור.

רענון קבלת התורה

יט. ועוד ועיקר - לעורר אודות כללות הענין ד"קיימו מה שקבלו כבר", חידוש הקבלה דכל עניני התורה ומצוות על כל השנה כולה, שיהיו חדורים בנקודת היהדות, אמונה ומסירות נפש, וכל זה - מתוך הדגשה באחדות ישראל[21].

שושן פורים

כג. מכיון שיש ערים מוקפות חומה (מקום הכי עיקרי ושלם) שחוגגים פורים בכל התוקף בזמן זה דוקא, הרי זה פועל גם בכל העולם [ושייך לכל אחד ואחת בעבודתו הרוחנית][22].

(21) שם ע' 246.

(22) משיחת פורים תשמ"ט - התוועדויות ע' 454.

המקום הכי בטוח

פינים מחלוקת דולרים מתקופת מלחמת המפרץ

כך ירבו של בני ישראל".
(כ' טבת תש"א)

◆ למשלחת הפרדציה היהודית מניו ג'רסי שבאה לבקש ברכה לפני נסיעה לארץ:

"עליכם לפרסם שאתם נוסעים לארץ ישראל, כי ישנם יהודים שמפחדים ומפחידים אחרים אודות נסיעה לשם, יש לפרסם שנוסעים ואין ממה לחשוש. זהו המקום הבטוח ביותר כי זהו המקום של בית המקדש".

(כ' טבת תש"א)

◆ "אין מה לדאוג ובקרוב יראו את הנפלאות בארץ הקודש ולמסור זאת לתושבי ארץ הקודש".

(כ"ד טבת תש"א)

העולם שתי שורות:

"שבת שלום ומבורך. פסק דין תורתנו לשון אלו השבתות", וכבכל הלכה - הקדושה תורת אמת: "וביום שמחתכם - ברורה: שמחה נראית ונגלית".

הרבי התייחס לשמחת השבת כסגולה לביטול הגזירות. באותה שבת נערכו ריקודים אחרי התפילה בכל ריכוזי החסידים. ואכן, עשרות טילי הסקאד שנפלו על ישראל במשך המלחמה לא גרמו לפגיעות בנפש.

(יומן אראנו נפלאות)

◆ "אני מפרסם בכל האפשרויות שצריך לנסוע. ואדרכה זה המקום הכי בטוח, כיון שהר הבית שם ומקום המקדש שם. והעיקר - שם נמצאים שני מליון או שלוש מליון,

◆ הרב שמחה אשלג: שלא יהיה רע בארץ ישראל, אלא רק טוב. הרבי: "רע בארץ ישראל לא יכול להיות! הארץ עצמה דוחה את הרע החוצה!"

(ז' מנחם אב תש"ז)

מר רוני מילוא: "שבימים קשים אלו ברכתו של הרב חשובה לנו במיוחד".

הרבי: "אין זה ימים קשים"

(שלוחי חודש אב תש"ז)

◆ בימי מלחמת המפרץ בשנת תנש"א, ביום חמישי ליל ג' בשבט, נורו טילי הסקאד הראשונים מעירך לכיוון ארץ ישראל. רבים היו מבוהלים ונתקפו בחרדות ופחדים. ביום שישי, לקראת השבת, ביקש הרבי לפרסם בארץ ישראל ובכל

העולם צמא להבין
**המעין
בידיים
שלך!**

"התאחדות החסידים" מציגים:
המצ'ינג ההפוך - מימון להמונים

לרגל הדפסת המהדורה השישית פותחים את כל המעינות ומשיקים 120 שיעורים חדשים בענייניו של משיח!

אתם מקימים שיעור - ומקבלים מאתנו את המימון

מסלול הכסף
אנחנו מממנים:

- + משלוח ישי
- + כיבוד עשיר לשיעור
- + הראשון
- + מודעה מעוצבת לחזנות
- + קהל לשיעור
- + הזמנת חוברות מתוך הספר
- + שכוללות את נושא הליכה
- + בעלות 1 לחוברת

מסלול הזהב
אנחנו מממנים:

- + משלוח ישי
- + כיבוד עשיר לשיעור
- + הראשון
- + מודעה מעוצבת לחזנות
- + קהל לשיעור
- + הזמנת ספרים בעלות
- + סמלית

יהסיע ייתן גם באם למדיים את הספר או החוברות בתוך כספרות של שיעור שכבר קיים בנושא אוד

להזמנות והקמת שיעור
hisachdus.co.il/thirst ☎ **058.460.1770**

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

120 שנה
התאחדות החסידים

הניסים בימי מרדכי ואסתר "בימים ההם" דרכי הטבע... לעומת זאת, באירועים שקרו בחודשים האחרונים עד (אמצע) חודש אדר, התרחש נס גדול לטובת בני ישראל ולטובת העולם כולו, נס גלוי לעיני כל העמים. (מתוך מכתב כללי כ"ה אדר תש"א)

בימים ההם בזמן הזה

פורים של ימות המשיח

להזמנות 058-4601-770 הקדימו הזמנותיכם!

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

רב מבר
ה'ספורין
10,000
עותקים נמכרו

מותאם
לציבור
הרחב

בננה טרוול טורס
כי 8 שירות ואחיר לא מתפשרים

טיסות | מלונות | השכרת רכב
ביטוח נסיעות | חבילות נופש ושיט

www.bananatravel.com | sales@bananatravel.com
718-412-8374

אפרים - + 19178340347 ☎ **מנחם** 052-480-8474 ☎
אריה 054-521-8688 ☎

משקיעים
בתוכנית הפלעדזש של התאחדות החסידים **ונכנסים להגרלה:**

מנימום השקעה 120 ₪

24 כרטיסי טיסה לרבי אירוח! לאורך השנה *הזוכה במסלול זה, מקבל 2 כרטיסי טיסה

מגזין דרך המלך מידי חודש יחזה לך בתיבת הדואר

הוצאות לאור ואירועים של התאחדות החסידים לאורך השנה

ליצירת קשר - 058.460.1770
יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

תש"נ

תשכ"ט

תשמ"ט

תנש"א

תשמ"ט

תשמ"ג

התוועדות פורים תשנ"ג - יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

תשכ"ו

תשכ"ג

תשל"ז

פשוט לתת בכבוד

מתנות לאביוני אנ"ש

קרן חסדי שלמה ומשה
שע"י 'התאחדות החסידים' לשירותך
נכנסים עוד היום, ובחרים לתת בדרך של כבוד!

לראשונה!

100% תרומה לאביונים שתבחר

✓ עניי עירך ✓ שלוחים ואנ"ש ✓ קרובי משפחה ומכרים

ביט:

058-460-1770

טלפון:

03-775-5300

לתרומה און ליין:

HISACHDUS.CO.IL

העברה בנקאית:

בנק פאג"י (52) • סניף 188 • חשבון 441236
ע"ש התאחדות החסידים (לציין: מתנות לאביונים)

הרב שלמה זלמן לבקיבקר שליט"א

הרב גדליהו אקסלרוד שליט"א

בפיקוח הרבנים הגאונים הדיינים

שכל מציאותו . . חדורה בהחיות דמשיח . . וכל זה - לאו דוקא בענינים נעלים . . אלא גם (ובעיקר) בענינים פשוטים, כמו נתינת צרכיו הגשמיים של יהודי" (ש"פ תולדות התשנ"ב)

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד